

Halilibrahim Bereketi

– rasay · 22 Kasım 2012

Vaktiyle Birbirini Çok Seven İki Kardeş Varmış.
Büyüğü Halil.

Küçüğü ise İbrahim...

Halil, evli çocuklu.

İbrahim ise bekârmış...

Ortak bir tarlaları varmış iki kardeşin...

Ne mahsul çıkarsa, iki pay ederlermiş.

Bununla geçinip giderlermiş...

Bir yıl, yine harman yapmışlar buğdayı.

İkiye ayırmışlar.

İş kalmış taşımaya.

Halil, bir teklif yapmış :

İbrahim kardeşim; Ben gidip çuvalları getireyim. Sen buğdayı bekle.

Peki, abi demiş İbrahim...

Ve Halil gitmiş çuval getirmeye... .

O gidince, düşünmüş İbrahim:

Abim evli, çocuklu. Daha çok buğday lazım onun evine

Böyle demiş ve

Kendi payından bir miktar atmış onunkine...

Az sonra Halil çıkagelmiş.

Haydi İbrahim. De miş, önce sen doldur da taşı ambara.

Peki abi.

İbrahim, kendi yığınının bir çuval doldurup düşer yola.

O gidince, Halil düşünür bu defa:

Der ki:

Çok şükür, ben evliyim, kurulu bir düzenim de var.

Ama kardeşim bekâr.

O daha çalışıp, para biriktirecek. Ev kurup evlenecek.

Böyle düşünerek,

Kendi payından atar onunkine birkaç kürek.

Velhasıl, biri gittiğinde, öbürü, kendi payından atar onunkine.

Bu, böyle sürüp gider.

Ama birbirlerinden habersizdirler.

Nihayet akşam olur.

Karanlık basar.

Görürler ki, bitmiyor buğdaylar.

Hatta azalmıyor bile.

Hak teala bu hali çok beğenir.

Buğdaylarına bir bereket verir, bir bereket verir ki...

Günlerce taşır iki kardeş, bitiremezler.

Şaşarlar bu işe...

Aksine çoğalır buğdayları.

Dolar taşar ambarları.

Bugün "Bereket" denilince, bu kardeşler akla gelir.

Bu bereketin adı: Halil İbrahim bereketidir .